

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 76 — nr 135 z dnia 26.VI.1954 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania planu nakładów inwestycyjnych na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na rok 1955,
- Poz. 77 — nr 136 z dnia 26.VI.1954 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia w surowce wtórne stali i żelaza,
- Poz. 78 — nr 137 z dnia 29.VI.1954 r. w sprawie ogólnych warunków dostawy artykułów precyzyjnych i optycznych,
- Poz. 79 — nr 138 z dnia 29.VI.1954 r. w sprawie sporządzania przez ministerstwa kwartalnych sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych,
- Poz. 80 — nr 140 z dnia 30.VI.1954 r. w sprawie bilansu gazów mocnych na rok 1955,
- Poz. 81 — nr 141 z dnia 1.VII.1954 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w spirytus i oleje fuźlowe,

- Poz. 82 — nr 142 z dnia 1.VII.1954 r. w sprawie przesyłania bankom specjalnym planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego,
- Poz. 83 — nr 148 z dnia 5.VII.1954 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w wyroby z węgla prasowanego,
- Poz. 84 — nr 149 z dnia 6.VII.1954 r. w sprawie planowania zaopatrzenia materiałowo-technicznego na rok 1955,
- Poz. 85 — nr 152 z dnia 6.VII.1954 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad opracowania projektu planu potrzeb w zakresie robót geodezyjnych i kartograficznych oraz projektu programu rzeczowego przedsiębiorstw geodezyjnych i ustalające termin prac na rok 1954.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 86 — nr 17 z dnia 5.VII.1954 r. w sprawie wniosków o dodatkowe przydziały materiałów.

76.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 135 z dnia 26 czerwca 1954 r.

(znak: IN-AH-84)

w sprawie zasad i trybu sporządzania planu nakładów inwestycyjnych na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na rok 1955.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190, z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy sporządzaniu planu nakładów inwestycyjnych na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na rok 1955 należy stosować postanowienia instrukcji nr 94 o sporządzaniu planu nakładów inwestycyjnych na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na 1953 rok, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 172 z dnia 31 maja 1952 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania planu nakładów inwestycyjnych na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na rok 1953, ze zmianami zawartymi w załączniku, który wydano oddzielnie drukiem.

§ 2. Traci moc załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 137 z dnia 28 maja 1953 r. (Biuletyn PKPG nr 17, poz. 74).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

77.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 136 z dnia 26 czerwca 1954 r.
(znak: BI-2B-34-60)

zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia w surowce wtórne stali i żelaza.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz.U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 280 z dnia 1 października 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w surowce wtórne stali i żelaza (Biuletyn PKPG nr 34, poz. 155 i z 1954 r. nr 10, poz. 44) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zarządzenie dotyczy surowców wtórnych stali i żelaza, przeznaczonych do przetopu, zwanych w dalszej treści zarządzenia „złomem stalowym i złomem żeliwnym“, z wyjątkiem:

- 1) złomu produkcyjnego w zakładach hutnictwa żelaznego podległych Ministrowi Hutnictwa,
- 2) nadlewów, lei, wybraków i innych odpadów powstających w odlewniach żeliwa,
- 3) nadlewów, lei, wybraków i innych odpadów powstających w odlewniach staliwa podległych Ministrowi Górnictwa“.

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Żłom stalowy i żeliwny rozdziela Prezydium Rządu“.
3) w § 6: a) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4, b) wprowadza się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zakłady produkujące odlewy, podległe ministerstwom nie wymienionym w planie rozdziału otrzymują żłom w ustalonym przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego procencie w stosunku do przydzielonej surówki“.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

78.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 137 z dnia 29 czerwca 1954 r.
(znak: OP. 14-25/202-1678)

w sprawie ogólnych warunków dostawy artykułów precyzyjnych i optycznych.

Na podstawie art. 36 pkt 1 i art. 43 pkt 2 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz.U. Nr 21, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się w obrocie krajowym ogólne warunki dostawy artykułów precyzyjnych i optycznych o treści jak w załączniku.

§ 2. Określone w § 1 ogólne warunki dostawy obowiązują również przy dostawach dokonywanych między jednostkami gospodarki uspołecznionej na podstawie umów zawartych w myśl przepisów ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz.U. Nr 63; poz. 494).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1954 r.

Załącznik

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Załącznik do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 137 z dnia 29 czerwca 1954 r.

Ogólne warunki dostawy artykułów precyzyjnych i optycznych.

I. Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Warunki niniejsze dotyczą dostawy niżej wyszczególnionych grup artykułów precyzyjnych i optycznych:

1. Szkło optyczne
2. Optyka reflektorowa
3. Optyka sygnałowa
4. Optyka oftalmiczna
5. Oprawy okularowe i części
6. Okulary przeciwsłoneczne
7. Mikroskopy oraz wyposażenie
8. Lupy
9. Epidiaskopy
10. Rzutniki
11. Aparaty fotograficzne i sprzęt
12. Instrumenty geodezyjne i polowe
13. Sprzęt geodezyjny polowy
14. Sprzęt geodezyjny kameralny

15. Sprzęt kreślarski
16. Maszyny do szycia
17. Zegary i zegarki
18. Fornitury zegarowe
19. Gazomierze i części
20. Wodomierze i części
21. Ciśnieniomierze
22. Przyrządy do sprawdzania wodomierzy i ciśnieniomierzy.
23. Termometry
24. Areometry
25. Wagi
26. Odważniki do 200 kg.

II. Zamówienia i dyspozycje wysyłkowe.

§ 2. 1. Przedmiot świadczenia, jego jakość oraz czas i miejsce wykonania dostawy ustala zarządzenie jednostek zwierzchnich stron lub umowa stron. Jeżeli zarządzenie lub umowa przewiduje, że nabywca ma prawo w czasie późniejszym określić bliżej przedmiot i termin świadczenia — obowiązany jest on co najmniej na 3 miesiące przed ustalonym w zarządzeniu lub umowie okresem wykonania dostawy nadesłać sprzedawcy pisemne zamówienie.

2. Zamówienie powinno określać:

- a) nazwę zamawianego towaru według nomenklatury podanej w § 1 z powołaniem pozycji cennika, katalogu lub oferty a ponadto opis techniczny, specjalne warunki techniczne, spis wyposażenia itp., jeżeli dane te są potrzebne dla wykonania dostawy,
- b) termin dostawy oraz ilość i rodzaj towaru, który w terminie tym ma być dostarczony,
- c) w miarę możliwości cel, na jaki towar jest przeznaczony,
- d) ewentualne oświadczenia, czy dostawa towaru ma być poprzedzona badaniem technicznym przy udziale stron, lub też ma być dostarczony protokół technicznej kontroli fabrycznej przeprowadzonej przez wytwórcę,
- e) ewentualne żądania co do rodzaju opakowania,
- f) przy artykułach rozdzielanych centralnie — datę i numer przydziału.

§ 3. 1. W razie nienadesłania przez nabywcę zamówienia przewidzianego zarządzeniem lub umową, sprzedawca wystąpi o przyznanie prawa odstąpienia od umowy lub jej zmianę.

2. Jeżeli nabywca nie wskazał terminów wysyłki, sprzedawca wyśle towar w dowolnych terminach w ramach zarządzenia lub umowy stron.

§ 4. 1. Zamówienie uważa się za przyjęte, jeżeli sprzedawca nie sporządzi i nie wyśle protokołu rozbieżności w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. W ciągu 14 dni od daty wysłania protokołu rozbieżności strony przeprowadzą uzgodnienie zamówienia. W razie nie dojścia do porozumienia każda ze stron przed upływem powyższego terminu prześle sprawę swojej jednostce zwierzchniej, której bezpośrednio podlega lub przez którą jest nadzorowana, jeżeli spór dotyczy priorytetów gospodarczych. W innych wypadkach nabywca powinien w tymże terminie wystąpić do komisji arbitrażowej z wnioskiem o rozstrzygnięcie rozbieżności w trybie sporu przedumownego i jednocześnie przesłać sprzedawcy odpis wniosku listem poleconym. Jeżeli nabywca nie przekaże sprawy lub nie złoży w terminie wniosku do komisji arbitrażowej uważa się, że protokół rozbieżności zaakceptował.

3. Jeżeli sporządzenie protokołu rozbieżności lub wystąpienia do komisji arbitrażowej o rozstrzygnięcie sporu nastąpiło bez uzasadnionej podstawy wobec nie budzących wątpliwości obowiązków stron, wynikających z zarządzenia jednostek zwierzchnich stron lub umowy i w następstwie tego nastąpiło opóźnienie wykonania zobowiązania, strona zapłaci karę umowną przewidzianą za zwłokę w dostarczeniu lub odbiorze przedmiotu dostawy.

§ 5. 1. Nabywca może bądź w samym zamówieniu lub powinien co najmniej na 14 dni przed ustalonym terminem wykonania dostawy nadesłać sprzedawcy dyspozycję wysyłkową, zawierającą następujące dane:

- a) nazwę i adres jednostki gospodarczej, której towar ma być dostarczony,
- b) sposób wysyłki, jeżeli nie następuje kolejną,

- c) miejsce, do którego towar ma być wysłany, przy czym nazwę stacji kolejowej należy podać w brzmieniu zgodnym z urzędowym wykazem stacji PKP i ewentualnie wskazać bocznicę kolejową,
  - d) czy towar ma być ubezpieczony i na jaką sumę,
  - e) komu należy awizować wysyłkę,
  - f) na jaką jednostkę gospodarczą ma być wystawiony rachunek,
  - g) miejsce płatności, bank, konto, ewentualnie tytuł budżetowy,
  - h) powołanie się na ewentualne zarządzenie bądź umowę lub datę i numer zamówienia, jeżeli było złożone.
2. Jeżeli zarządzenie, umowa lub zamówienie przewiduje późniejszą dyspozycję wysyłkową, a nabywca jej nie nadesłał, sprzedawca wysłał towar pod adresem nabywcy.

III. Cena i rozliczenie.

§ 6. 1. Ceny liczone są w wysokości obowiązującej w dniu dostawy towaru wg obowiązującego cennika, a w razie jego braku, ceny ustalane są przez jednostki zwierzchnie.

2. W razie odbioru ze składu sprzedawcy towaru, dla którego cennik przewiduje tylko cenę franko stacją odbiorczą — nabywcy nie przysługują od tej ceny żadne bonifikaty.

§ 7. Zapłata należności dokonywana jest w terminach i trybie ustalonym w obowiązujących w tym przedmiocie przepisach.

IV. Jakość towaru.

§ 8. 1. Towar powinien odpowiadać Polskim Normom (PN). W razie braku PN obowiązują normy zatwierdzone przez właściwe organy.

2. Jeżeli zarządzenie lub umowa nie stanowi inaczej, towary powinny być dostarczone w stanie zdatnym do natychmiastowego użytku w szczególności ze wszystkimi niezbędnymi częściami i akcesoriami.

V. Badanie techniczne towaru.

§ 9. Zastrzeżone w zarządzeniu jednostek zwierzchnich stron, umowie lub zamówieniu badanie techniczne towaru dokonywane jest w zakładzie wytwórczym lub w składzie sprzedawcy przez komisję składającą się z przedstawicieli sprzedawcy i nabywcy. W przypadku montowania artykułu u nabywcy badanie techniczne dokonywane jest u nabywcy.

§ 10. Sprzedawca obowiązany jest zawiadomić nabywcę, że towar jest przygotowany do badania technicznego i wskazać miejsce, w którym badanie to ma być przeprowadzone.

§ 11. 1. Przeprowadzenie czynności badania technicznego powinno nastąpić najpóźniej w ciągu 14 dni od daty zawiadomienia, przewidzianego w § 10.

2. W razie nieprzystąpienia przez nabywcę do badania lub nieukończenia przez komisję jej czynności w powyższym terminie, sprzedawca może wysłać towar wraz z poświadczonym odpisem protokołu kontroli technicznej zakładu.

§ 12. 1. Przeprowadzając badanie techniczne komisja dokonana wszelkich czynności potrzebnych dla ustalenia, czy badane przedmioty zostały należycie wykonane. Z czynności tych komisja sporządza protokół.

2. Przy dokonywaniu badań komisja korzysta z urządzeń zakładu wytwórczego za przewidzianą w cenniku opłatą, którą pokrywa nabywca. Z braku cennika wysokość opłaty będzie równa kosztom własnym sprzedawcy. Od obowiązku uiszczenia tej zapłaty nabywca jest zwolniony, jeżeli się okaże, że badany przedmiot został wykonany wadliwie.

§ 13. W razie niemożności sporządzenia przez komisję zgodnego protokołu strony zwrócą się o wydanie orzeczenia do właściwego dla danego towaru instytutu naukowo-badawczego lub do odpowiedniego zakładu wyższej szkoły lub do okręgowego urzędu miar. Orzeczenia są wiążące dla obu stron. Koszty związane z badaniem ponosi strona, której stanowisko nie zostało potwierdzone wydanym orzeczeniem.

§ 14. 1. Jeżeli zostanie stwierdzone, że towar posiada wady, które dadzą się usunąć, nabywca może zażądać ich usu-

nięcia i w tym celu wyznaczy sprzedawcy odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym jego upływie odstąpi od umowy.

2. Jeżeli orzeczenie właściwego instytutu naukowo-badawczego lub zakładu wyższej szkoły albo okręgowego urzędu miar ustali, że towar nie odpowiada warunkom przewidzianym w zarządzeniu, umowie lub zamówieniu i że zatwierdzonych wad nie można usunąć, nabywcy służy prawo odstąpienia od umowy.

3. O odstąpieniu od umowy każda ze stron obowiązana jest niezwłocznie zawiadomić swoją jednostkę zwierzchnią, której podlega lub przez którą jest nadzorowana.

VI. Opakowanie.

§ 15. Jeżeli ze względu na swoje właściwości towar niezależnie od opakowania podstawowego (fabrycznego) wymaga opakowania wysyłkowego, sprzedawca powinien wysłać towar, albo przygotować go do odbioru w opakowaniu przystosowanym do właściwości towaru i do środka transportowego, który będzie użyty.

§ 16. Nabywca może zażądać na swój koszt opakowania specjalnego.

§ 17. 1. Opakowanie podlegające zwrotowi na podstawie zarządzeń właściwych organów, nabywca prześle do miejsca wskazanego przez sprzedawcę i na jego koszt w ciągu 14 dni od daty otrzymania towaru.

2. W razie niezwrócenia w powyższym terminie opakowania w ilości ustalonej zarządzeniem właściwych organów, nabywca obowiązany jest zapłacić sprzedawcy tytułem kary umownej za każdy dzień zwłoki 1% wartości niezwróconego opakowania.

3. Zapłata kary umownej nie zwalnia nabywcy od obowiązku zwrotu opakowania w dodatkowym terminie wyznaczonym mu przez sprzedawcę.

4. W razie niedostarczenia opakowania, podlegającego zwrotowi również i w dodatkowym terminie, nabywca obowiązany jest uiszczyć sprzedawcy trzykrotną wartość niezwróconego opakowania.

§ 18. Przy wysyłce opakowania mają odpowiednie zastosowanie przepisy o wysyłce i odbiorze towaru.

§ 19. Przepisy §§ 15—18 obowiązują, o ile zarządzenia wydane na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) nie stanowią inaczej.

VII. Dostawa towaru.

§ 20. W zależności od zarządzenia jednostek zwierzchnich stron lub postanowień umowy, dostawa towaru następuje przez wydanie towaru ze składu sprzedawcy lub przez wysyłkę do miejsca przeznaczenia.

§ 21. Termin dostawy uważa się za dotrzymany, jeżeli sprzedawca przed jego upływem przygotował towar do wydania (§ 22) lub wydał przewoźnikowi towar do przewozu (§ 26).

VIII. Wydanie towaru ze składu sprzedawcy.

§ 22. Jeżeli nabywca żąda wydania mu towaru ze składu sprzedawcy, sprzedawca zawiadamia nabywcę o przygotowaniu towaru do wydania co najmniej na 7 dni przed wyznaczonym terminem dostawy, wskazując jednocześnie miejsce odbioru.

§ 23. 1. Nabywca obowiązany jest we wskazanym terminie do godz. 14 przesłać na miejsce wydania towaru swego przedstawiciela wraz z dostarczonym przez siebie środkiem transportowym.

2. Przedstawiciel nabywcy powinien posiadać odpowiednie fachowe wiadomości i legitymować się imiennym upoważnieniem do odbioru.

§ 24. 1. Załadowania towaru dokonuje sprzedawca własnym kosztem i staraniem.

2. Załadowanie powinno być dokonane z należytą starannością a towar odpowiednio opakowany i oznaczony.

§ 25. 1. Wydanie towaru następuje z chwilą załadowania go na środek transportowy i pokwitowania przez przedstawiciela nabywcy.

2. W wypadku gdy przedstawiciel nabywcy nie zgłosił się we właściwym terminie (§ 23) dla zabrania towaru, sprzedawca ma prawo wykonać dostawę w drodze wysyłki.

IX. Wysyłka towaru.

§ 26. 1. Gdy umowa przewiduje wysyłkę towaru, wysyłkę uważa się za dokonaną w dniu przejęcia towaru przez przewoźnika do przewozu na podstawie właściwego dokumentu przewozowego.

2. W liście przewozowym należy zażądać przeważenia, a w razie potrzeby, również przeliczenia sztuk ładunku na stacji załadowania.

3. Do przesyłki towarowej powinna być dołączona specyfikacja wysydanego towaru.

§ 27. 1. Koszty związane z załadowaniem obciążają sprzedawcę, a koszty związane z wyładunkiem i odbiorem ponosi nabywca.

2. Jeżeli obowiązujące przepisy nie wymagają, aby sprzedawca towar ubezpieczył, jest on obowiązany na żądanie nabywcy ubezpieczyć towar przed wysyłką na rzecz i koszt nabywcy i przesłać mu polisę ubezpieczeniową.

3. Przepis § 24 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 28. 1. O dokonaniu wysyłki sprzedawca wyśle najpóźniej następnego dnia nabywcy, jak i odbierającej jednostce gospodarczej zawiadomienie pisemne, zawierające powołanie się na zamówienie lub dyspozycję wysyłkową (nr i data), adres na jaki towar wysłano, datę wysyłki, numer wagonu, numer listu przewozowego oraz dane co do rodzaju i ilości załadowanego towaru. W razie potrzeby do zawiadomienia należy także dołączyć instrukcję obsługi i konserwacji wysłanego sprzętu, o ile instrukcja ta nie została już dołączona do samej przesyłki.

2. Jeżeli towar był uprzednio poddany badaniu technicznemu, należy do zawiadomienia dołączyć odpis sporządzonego przez komisję protokołu a w przypadkach przewidzianych w § 11 ust. 2 — odpis protokołu kontroli technicznej zakładu.

§ 29. 1. Z chwilą nadania towaru do przewozu niebezpieczeństwa przypadkowej utraty lub uszkodzenia towaru przechodzi na nabywcę.

2. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność za szkodę wynikłą w czasie transportu, jeżeli powstała z jego winy, a w szczególności wskutek niewłaściwego opakowania lub załadunku.

§ 30. Gdy zachodził przypuszczenie, że w czasie transportu nastąpił ubytek lub uszkodzenie towaru, nabywca obowiązany jest przed przystąpieniem do wyładowania towaru, zażądać od kolei sprawdzenia przesyłki i sporządzenia protokołu zgodnie z obowiązującymi przepisami regulaminu kolejowego oraz dokonać wszelkich innych czynności niezbędnych dla ustalenia odpowiedzialności kolei i zachowania prawa dochodzenia od niej odszkodowania, a to pod rygorem utraty prawa do ewentualnych roszczeń wobec sprzedawcy. Odpis protokołu sporządzonego przez kolej nabywca przesyła do wiadomości sprzedawcy w ciągu 7 dni od daty sporządzenia.

§ 31. Dochodzenie roszczeń w stosunku do kolei z tytułu ubytku lub uszkodzenia towaru w czasie transportu należy do nabywcy, któremu sprzedawca odda do dyspozycji wszelkie dokumenty niezbędne do dochodzenia odszkodowania.

§ 32. Gdy wysyłka dokonywana jest innym środkiem transportowym aniżeli koleją stosuje się odpowiednio przepisy §§ 26 — 31, z tym, że przy wysyłce transportem samochodowym towar powinien być skierowany do wskazanego zakładu lub magazynu.

X. Braki i wady towaru.

§ 33. 1. Braki ilościowe i wady jakościowe, których ujawnienie było możliwe przy wydawaniu towaru ze składu sprzedawcy, powinny być stwierdzone w drodze protokołu sporządzonego przez przedstawicieli sprzedawcy i nabywcy niezależnie od spełnienia innych czynności wymaganych przez przepisy szczególne.

2. Protokół powinien zawierać:

- a) imiona, nazwiska i stanowiska osób obecnych przy sporządzeniu protokołu,
- b) treść zarzutów zgłoszonych przez przedstawiciela nabywcy i wyjaśnień przedstawiciela sprzedawcy,

c) opis stwierdzonego stanu faktycznego,

d) opis sposobu zabezpieczenia towaru, jeżeli tego dokonano,

e) datę i miejsce sporządzenia protokołu,

f) podpisy osób wymienionych pod a).

3. W odniesieniu do towaru, który był uprzednio poddany badaniu technicznemu, przepisy ustępu 1 maja zastosowanie tylko wówczas gdy przedmiotem zarzutów są wady, które powstać mogły po dokonanych badaniach.

4. Jeżeli nabywca odmówił odebrania towaru, zarzucając wady istotne, strony zabezpieczą towar, który następnie poddany zostanie ekspertyzie (§§ 37 i 38).

5. Gdy wynik ekspertyzy nie potwierdzi zarzutów nabywcy, zapłaci on karę umowną przewidzianą za zwłokę w odbiorze dostawy.

§ 34. 1. Jeżeli dostawa nastąpiła w drodze wysyłki towaru, nabywca powinien niezwłocznie, a co najmniej w ciągu 7 dni od daty otrzymania, zbadać towar i w razie stwierdzenia braków ilościowych lub wad jakościowych sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego, a w razie potrzeby fachowych wiadomości, przy udziale biegłego. O zamierzonym sporządzeniu protokołu nabywca zawiadomi sprzedawcę, podając termin i miejsce sporządzenia protokołu.

2. W odniesieniu do towaru, który przed wysyłką był poddany badaniu technicznemu, przepisy ust. 1 co do wad mają zastosowanie tylko wówczas, gdy wady mogły powstać po dokonanych badaniach, bądź są skutkiem niewłaściwego opakowania lub załadowania.

3. Gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze, termin przewidziany w ust. 1 liczy się od dnia ich ujawnienia.

4. Przy sporządzaniu protokołu o stwierdzonych brakach i wadach ma odpowiednie zastosowanie § 33 ust. 2 z tym, że jeżeli przedstawiciel sprzedawcy jest nieobecny, należy uczynić wzmiankę, czy został zawiadomiony, a ponadto należy zamieścić w protokole opinię biegłego, jeżeli był wzywany.

§ 35. 1. Nabywca obowiązany jest pod rygorem utraty roszczeń wobec sprzedawcy zawiadomić go w terminie przewidzianym w § 34 ust. 1 w drodze telegraficznej lub telefonicznej o stwierdzeniu braków lub wad w towarze otrzymanym w drodze wysyłki, a jednocześnie wysłać mu odpis sporządzonego w tym przedmiocie protokołu.

2. Sprzedawca, jeżeli zamierza dokonać oględzin zakwestionowanego towaru, powinien o tym zawiadomić nabywcę najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu protokołu i w ciągu następnych 3 dni delegować swego przedstawiciela. Do czasu upływu powyższego terminu nabywca obowiązany jest powstrzymać się od użytkowania nadesłanego towaru i zachować go w takim stanie, w jakim został odebrany od przewoźnika.

§ 36. Przepisy §§ 34 i 35 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy dostawa nastąpiła przez wydanie towaru, a braki ilościowe i wady jakościowe były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy wydaniu.

§ 37. 1. W razie sporów między stronami w przedmiocie wad, strony zwrócą się do właściwego dla danego towaru instytutu naukowo-badawczego lub odpowiedniego zakładu szkoły wyższej lub do okręgowego urzędu miar o wydanie orzeczenia, które będzie dla obu stron wiążące.

2. Jeżeli wynik ekspertyzy nie potwierdzi zarzutów nabywcy ponosi on wszelkie koszty związane z badaniem towaru.

§ 38. W przypadku stwierdzenia orzeczeniem, o którym mowa w § 37, wad istotnych nabywca może postawić towar do dyspozycji sprzedawcy i albo zażądać dostarczenia innego towaru albo odstąpić od umowy. W przypadku stwierdzenia innych wad, nabywca może zażądać obniżenia ceny odpowiednio do zmniejszenia dla niego wartości użytkowej.

§ 39. 1. Nabywca obowiązany jest przechować przez okres nie dłuższy aniżeli 30 dni towar postawiony do dyspozycji sprzedawcy i postąpić z towarem stosownie do dalszych poleceń sprzedawcy. Koszty związane z przechowaniem i dalszą wysyłką ponosi sprzedawca.

2. Po upływie terminu przewidzianego w ust. 1 nabywca może oddać towar na skład na koszt sprzedawcy.

§ 40. Czynności przewidziane w myśl niniejszych warunków dla nabywcy mogą być wykonane przez jednostkę gospodarczą, na której adres towar był wysłany.

79.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 138 z dnia 29 czerwca 1954 r.
(znak: KO5.H-1-55)

w sprawie sporządzania przez ministerstwa kwartalnych sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych.

W celu zapewnienia wykonania postanowień uchwały nr 10 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie okresowych sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-4, poz. 50 i z 1954 r. Nr A-35, poz. 494) w warunkach przewidzianego programu prac statystyczno-sprawozdawczych na rok 1954 zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy sporządzaniu sprawozdań kwartalnych z wykonania narodowych planów gospodarczych poczynając od II kwartału 1954 r., należy stosować zasady ustalone w instrukcji w sprawie kwartalnych sprawozdań ministerstw z wykonania narodowych planów gospodarczych, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia, wydanej oddzielnie drukiem.

2. Tryb sporządzania sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych przez przedsiębiorstwa przemysłu specjalnego określi oddzielna instrukcja.

§ 2. 1. Sprawozdania kwartalne powinny mieć charakter opisowy i stanowić analizę danych o wykonaniu narodowego planu gospodarczego (planów ministerstw) w okresie sprawozdawczym oraz ocenę ewentualnych przyczyn niewykonania planu w układzie określonym w instrukcji.

2. Obok części analitycznej, o której mowa w ust. 1, sprawozdanie kwartalne powinno zawierać wnioski, zmierzające do usunięcia niedociągnięć i braków lub do przedsięwzięcia środków, zapewniających wykonanie narodowego planu gospodarczego (planów ministerstw) jak również protokół przyjęcia sprawozdania kwartalnego przez kolegia ministerstw, zgodnie z § 1 ust. 3 uchwały nr 10 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r.

3. Część analityczna sprawozdania kwartalnego, o której mowa w ust. 1, może zawierać dane statystyczne niezbędne dla wyjaśnienia stwierdzeń zawartych w analizie.

§ 3. 1. Załącznikiem do sprawozdania kwartalnego jest część tabelaryczna, zawierająca wyłącznie wzory nie objęte programem prac statystyczno-sprawozdawczych na rok 1954. W zakresie zagadnień objętych programem prac statystyczno-gospodarczym rolę części tabelarycznej spełniają wypełnione formularze sprawozdawczo-statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego (GUS), rozprowadzone w trybie ustalonym instrukcjami GUS. W tym zakresie sprawozdania kwartalne powinny opierać się na danych statystycznych zbieranych na formularzach GUS.

2. W przypadku, gdy dane niezbędne do sporządzania załącznika, o którym mowa w ust. 1, nie są objęte pracami wewnątrz-sprawozdawczymi ministerstwa, należy zabezpieczyć uzyskanie ich w ramach sprawozdawczości wewnę-

trznej ministerstwa. W tym celu ministrowie przedstawiają projekty odpowiednich sprawozdań w ciągu 1 tygodnia od chwili wejścia w życie niniejszego zarządzenia Prezesowi GUS do zatwierdzenia, zgodnie z uchwałą nr 513 Prezydium Rządu z dnia 1 lipca 1952 r. w sprawie trybu zatwierdzania wewnętrznych prac statystyczno-sprawozdawczych (Monitor Polski Nr A-62, poz. 939).

§ 4. 1. Postanowienia niniejszego zarządzenia obowiązują Ministrów: Hutnictwa, Górnictwa, Energetyki, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Materiałów Budowlanych, Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Przemysłu Drobrego i Rzemiosła, Handlu Wewnętrznego, Skupu, Handlu Zagranicznego, Szkolnictwa Wyższego, Kultury i Sztuki, Gospodarki Komunalnej, Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Leśnictwa, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli, Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego, Żeglugi, Poczty i Telegrafów, Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej, Oświaty.

2. Sprawozdanie z wykonania planu funduszu płac i zatrudnienia, o którym mowa w § 27 instrukcji zatwierdzonej niniejszym zarządzeniem, składają obok ministerstw, wymienionych w ust. 1, również wszystkie pozostałe ministerstwa i urzędy centralne. Tryb składania tych sprawozdań przez Ministerstwo Obrony Narodowej i Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego określa przepisy § 1 ust. 2.

3. Obowiązki Ministerstwa Finansów, wynikające z uchwały nr 10 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r. określili odrębne zarządzenie, które zostanie wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 5. 1. Sprawozdania kwartalne z wykonania narodowych planów gospodarczych powinny być zatwierdzone przez właściwego ministra.

2. Zobowiązuje się ministrów, o których mowa w § 4 ust. 1, do zapewnienia właściwego opracowania i terminowego składania sprawozdań kwartalnych oraz wyciągania konsekwencji służbowych w stosunku do osób, winnych niedotrzymania ustalonych terminów.

§ 6. Sprawozdania kwartalne ministerstw powinny być składane do 20-go dnia po upływie kwartału sprawozdawczego wg następującego rozdzielnika:

- 1) Biuro właściwego wiceprezesa Rady Ministrów — 1 egzemplarz,
- 2) Komitet Centralny PZPR — właściwy wydział — 1 egzemplarz,
- 3) Ministerstwo Finansów — właściwy departament — 1 egzemplarz,
- 4) Ministerstwo Kontroli Państwowej — 1 egzemplarz,
- 5) Główny Urząd Statystyczny — właściwy departament — 1 egzemplarz,
- 6) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG) — właściwy departament branżowy — 1 egzemplarz,
- 7) PKPG — Departament Koordynacji Planów Gospodarczych — 2 egzemplarze.

§ 7. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 109 z dnia 4 kwietnia 1951 r. w sprawie okresowych sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych, składanych przez ministerstwa i inne władze centralne, wraz z późniejszymi zmianami.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 140 z dnia 30 czerwca 1954 r.
(znak: AC-III-54)

w sprawie bilansów gazów mocnych na rok 1955.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i Nr 61, poz. 478 oraz z r. 1950 Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwo Górnictwa (Centralny Zarząd Gazownictwa) opracuje w terminie do dnia 30 września 1954 r. projekty bilansów gazów mocnych, tj. gazu ziemnego, gazu koksowniczego oraz gazu miejskiego produkowanego w gazowniach podległych Ministerstwu Górnictwa, na podstawie okręgowych projektów bilansów i projektów planów rozdziału sporządzonych przez zakłady gazownictwa poszczególnych okręgów.

§ 2. 1. Podległe Ministrom Górnictwa i Hutnictwa zakłady produkujące gazy mocne, zwane w dalszym ciągu producentami, dostarczą zakładom gazownictwa właściwych terenów okręgów dane dotyczące produkcji gazu oraz zużycia własnego w sposób następujący:

- 1) zakłady wydobywające gaz ziemny — na formularzu A-1 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) zakłady produkujące gaz koksowniczy podległe Ministerstwu Górnictwa — na formularzu A-2 stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 3) zakłady produkujące gaz koksowniczy podległe Ministerstwu Hutnictwa — na formularzu A-3 stanowiącym załącznik nr 3 do zarządzenia,
- 4) zakłady produkujące gaz miejski podległe Ministerstwu Górnictwa — na formularzu A-4 stanowiącym załącznik nr 4 do zarządzenia.

2. Wypełnione formularze powinny być skontrolowane i potwierdzone przez właściwe centralne zarządy sprawujące nadzór nad producentami i złożone w terminie do dnia 15 sierpnia 1954 r. w okręgowych zakładach gazownictwa — w 4 egzemplarzach. Ponadto jeden egzemplarz formularzy A powinien być przez centralne zarządy przesłany wraz z opinią do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Paliw i Artykułów Chemicznych).

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa podległe Ministrom: Górnictwa, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego, Energetyki, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Materiałów Budowlanych, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Budownictwa Przemysłowego, Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego, Handlu Wewnętrznego, Skupu, Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej, Obrony Narodowej oraz Gospodarki Komunalnej z wyjątkiem producentów — w terminie do dnia 15 sierpnia 1954 r. zgłoszą w 5 egzemplarzach zakładom gazownictwa właściwych terenów okręgów zapotrzebowania na gazy mocne na rok 1955 na formularzu B, stanowiącym załącznik nr 5 do zarządzenia.

2. Przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Obrony Narodowej zwalnia się od wypełnienia części III formularza B.

3. Zakłady Przemysłu Azotowego w Knurowie podadzą równocześnie jakie ilości gazu oddadzą zakładom gazownictwa w poszczególnych kwartałach 1955 r.

4. Wypełnione formularze B powinny być skontrolowane i potwierdzone przez właściwe centralne zarządy.

5. Postanowienia nie odnoszą się do przedsiębiorstw planujących na rok 1955 odbiór gazu mniejszy niż 20.000 Nm³ na miesiąc gazu koksowniczego lub miejskiego, albo 10.000 Nm³ na miesiąc gazu ziemnego.

§ 4. 1. Dane liczbowe formularzy A i B powinny być zgodne ze sprawozdawczością statystyczną, zatwierdzonymi planami lub wytycznymi do planu oraz z normami zużycia, jak również z dokumentami podstawowymi wydanymi przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

2. Przez dokument podstawowy rozumie się zezwolenie na dalsze użytkowanie lub zapewnienie dostawy gazu, wydane na podstawie §§ 9 lub 10 uchwały Prezydium Rządu nr 630 z dnia 30 lipca 1952 r. w sprawie zasad użytkowania gazu (Monitor Polski Nr A-68, poz. 1031).

§ 5. Zakłady gazownictwa właściwych terenów okręgów będą udzielały wyjaśnień co do sposobu wypełnienia formularzy oraz będą kontrolowały dane zgłoszone na formularzach w zakresie celowości użytkowania i norm zużycia gazu.

§ 6. 1. Projekty bilansów okręgowych, o których mowa w § 1, powinny być uzgodnione z odbiorcami. W przypadku gdy uzgodnienie zostanie osiągnięte — zakłady gazownictwa spiszą protokoły rozbieżności.

2. Ministerstwo Górnictwa zorganizuje konferencje z udziałem zainteresowanych ministerstw celem uzgodnienia rozbieżności objętych protokołami.

3. Projekty bilansów wraz z projektami planów rozdziału gazów mocnych Ministerstwo Górnictwa złoży do dnia 15 listopada 1954 r. w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Paliw i Artykułów Chemicznych) dołączając wykaz pozycji, których nie udało się uzgodnić.

§ 7. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej (Centralny Zarząd Przedsiębiorstw i Urzędzeń Komunalnych) złoży w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Paliw i Artykułów Chemicznych) w terminie do dnia 30 września 1954 r. zbiorcze zestawienie w układzie bilansowym — produkcji i oddania gazu miejskiego produkowanego w gazowniach podległych Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 8. Ministrowie wymienieni w § 3 ust. 1:

- 1) ustalą harmonogramy prac zapewniające dotrzymanie terminów zakreślonych w zarządzeniu;
- 2) zawiadomią Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 25 sierpnia 1954 r., czy wszyscy podlegli im producenci i odbiorcy gazów mocnych, którzy w myśl zarządzenia mają obowiązek dostarczania zakładom gazownictwa wypełnionych formularzy A i B — obowiązek ten wypełnili.

§ 9. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1954 r.

Załączniki.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Ministerstwo Górnictwa
Centralny Zarząd Przemysłu
Naftowego

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG nr
140 z dnia 30 czerwca 1954 r.

A 1

. . . . . Kopalnictwo naftowe

Poz. planu rozdziału

Złoże gazowe w . . . . . **ZGŁOSZENIE PRODUKCJI I ZAPOTRZEBOWANIA GAZU
ZIEMNEGO DO BILANSU NA ROK 1954.**

Wartość opałowa ... Kcal/Nm³
Jednostka miary: 1000 Nm³

I.

Dokument podstawowy PKPG, znak . . . z dnia . . .

Termin złożenia w ZGO

L.p.	Wyszczególnienie	1953	1954			1955 limit PKPG dok. podst.	Plan na 1955 rok				
			bilans	wyk. 6 mies.	przew. wyk.		Rok	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Całkowita produkcja gazu										
2	z sieci własnej	Zużycie własne z sieci własnej									
3		Sprzedaż bezpośrednia w tym rafinerie „ inni odbiorcy									
4	Straty wewnętrzne										
5	Razem (2+3+4)										
6	Oddanie gazu do sieci ZGO										
7	z sieci własnej i sieci ZGO łą- cznie	Całkowite zużycie własne									
		w tym jako sur. do prod.									
		„ do odbud. ciśnień i ekspl.									
		„ do opalania kotłów par. do innych celów									
8	Całkowite zapotrzebowanie gazu										
	Z tego do pokrycia z sieci włas.										
	Z tego do pokrycia z zakupu od ZGO										

Średnie oddanie gazu do sieci ZGO, dobowe ——— Nm³, godzinowe ——— Nm³,

II. UZASADNIENIE ZUŻYCIA GAZU

str. 2

Cel zużycia*)	Nazwa wyrobu	Jedn. miary	Planowana produkcja			Norma zużycia gazu na jednostkę			Zużycie gazu		
			1953	1954	1955	1953	1954	1955	1953	1954	1955
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ogółem	×	×	×	×	×	×	×	×			

*) wypełniać w kolejności jak podano w rubryce 7 pierwszej strony niniejszego formularza, sumując każdą grupę oddzielnie

dnia . . . . .

(sporządził)

(pieczęć zarządu i podpis dyr.)

(pieczęć CZP i podpis dyr.)

Objaśnienia:

1. W kol. 7 cz. I podać limit gazu wyznaczony dla zakładu na r. 1955 przez PKPG w dokumencie podstawowym Nr i datę dokumentu podać w części nagłówkowej.
2. Ilości gazu podawać w posiadanej wartości opałowej.
3. Wypełniać oddzielnie formularz A1 dla każdego złoża gazowego, ponadto kopalnictwa sporządzają zestawienia zbiorcze.
4. Poz. 3 — należy omówić przez podanie na załączniku do

niniejszego formularza wykazu rafinerii i innych odbiorców oraz ilości pobieranego przez nie gazu.

5. To samo dotyczy pozycji 7 „inne cele“.
6. Powiązania liczbowe formularza są następujące:
ad I. (pierwsza strona) poz. 6=1-5, poz. 8=3+4+7.
ad II. (druga strona) rubr. 10=4×7, rubr. 11=5×8, rubr. 12=6×9, poz. ogółem rubr. 10, 11, 12 = poz. 7 części I formularza w odnośnych latach.

Ministerstwo Górnictwa
Centralny Zarząd Przemysłu
Koksochemicznego

A 2

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG nr
140 z dnia 30 czerwca 1954 r.

Zakłady Koks . . . . .

**ZGŁOSZENIE PRODUKCJI I ZAPOTRZEBOWANIE GAZU
KOKSOWNICZEGO ZAKŁADÓW PODLEGLYCH CZP KO-
KSONICZEGO**

Poz. planu rozdziału

Wartość opałowia .... Kcal/Nm³
Jednostka miary 1000 Nm³

I.

Dokument podstawowy PKPG, znak . . . z dnia . . .

Termin złożenia w ZGO

L.p.	Wyszczególnienie	1953	1954			1955 limit PKPG dok. podst.	Plan na rok 1955				
			bilans	wyk. 6 mies.	przew. wyk.		Rok	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Całkowita produkcja gazu										
2	Zużycie własne na ruch koksowni (razem) w tym: a) ogrzewanie pieców koksown. b) suszenie siarczanu amonu c) podgrzew. gazu przedsytnikiem d) ogrzewanie wież węglowych e) inne cele koksowni										
3	Sprzedaż bezpośrednia										
4	Straty wewnętrzne										
5	Razem (2+3+4)										
6	Oddanie gazu do ZGO lub deficyt.										
7	Zużycie na cele pozostałe (razem) w tym: a) suszenie baterii po remoncie b) ciągła destylacja benzolu i smoły c) period. dost. benzolu i smoły d) opalanie kotłów parowych e) wydziały pomocnicze										
8	Całkowite zapotrzeb. gazu od ZGO										
9	Całkowite zużycie gazu										

Srednie oddanie gazu do sieci ZGO, dobowe ——— Nm³, godzinowe ——— Nm³,

II. UZASADNIENIE ZUŻYCIA GAZU

str. 2

Cele zużycia*)	Nazwa wyrobu	Jedn. miary	Planowana produkcja			Norma zużycia gazu na jednostkę			Zużycie gazu		
			1953	1954	1955	1953	1954	1955	1953	1954	1955
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ogółem	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	

*) wypełniać w kolejności jak podano w rubryce 2 pierwszej strony niniejszego formularza, sumując każdą grupę oddzielnie

. . . . . dnia . . . . .

(sporządził)

(pieczęć zarządu i podpis dyr.)

(pieczęć CZP i podpis dyr.)

Objaśnienia:

1. W kol. 7 cz. I podać limit gazu dla zakładu na r. 1955 wyznaczony przez PKPG w dokumencie podstawowym. Nr i datę dokumentu podać w części nagłówkowej.
2. Ilości gazu należy podawać w posiadanej wartości opałowej.
3. W poz. 2a należy podać zużycie gazu na ogrzewanie pieców koksowniczych bez suszenia po remoncie.
4. Poz. 2e omówić na załączniku do niniejszego formularza przez wymienienie innych celów. To samo dotyczy p. 7.

5. W przypadku gdy własne zużycie gazu na cele bezpośrednio produkcyjne + sprzedaż bezpośrednia + straty jest większa aniżeli całkowita produkcja gazu, poz. 6 należy wypełnić czerwonym atramentem.
6. Powiązania liczbowe formularza są następujące:
ad I. (pierwsza strona) poz. 6=1-5, poz. 8=7 (wzgl. 7 — czerwone cyfry z poz. 6/ poz. 9=2+7)
ad II. (druga strona) rubr. 10=4×7, rubr. 11=5×8, rubr. 12 = poz. ogółem rubr. 10, 11, 12=2+7 zestawienia I. w oddzielnych latach.

Ministerstwo Hutnictwa
Centralny Zarząd Przemysłu
Hutniczego

Załącznik nr 3 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG nr
140 z dnia 30 czerwca 1954 r.

Huta . . . . . **A 3**
ZGŁOSZENIE PRODUKCJI I ZAPOTRZEBOWANIA GAZU
KOKSOWNICZEGO ZAKŁADÓW PODLEGLYCH MIN.
HUTNICTWA

Nr planu rozdziału

Wartość opałowa .... Kcal/Nm³
Jednostka miary: 1000 Nm³

Dokument podstawowy PKPG, znak . . . . z dnia . . . .

Termin złożenia w ZGO

L.p.	Wyszczególnienie	1953	1954			1955 limit PKPG dok. podst.	Plan na rok 1955				
			bilans	wyk. 6 mies.	przew. wyk.		Rok	I kw.	II kw.	IIIkw.	IV kw.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Całkowita produkcja gazu										
2	Zużycie własne na ruch koksowni (razem) w tym: a) ogrzewanie pieców koksown. b) suszenie siarczanu amonu c) podgrzewanie gazu przed sytni- kiem d) ogrzewanie wież węglowych e) inne cele koksowni										
3	Zużycie na cele pozostałe (razem) w tym: a) suszenie baterii po remoncie b) opalanie kotłów parowych c) stalownie martenowskie d) walcownie e) wydziały pomocnicze										
4	Całkowite zużycie gazu (2+3)										
5	Straty wewnętrzne										
6	Ogółem 4 + 5										
7	Oddanie gazu do ZGO lub deficyt										

Srednie oddanie gazu do sieci ZGO, dobowe ——— Nm³, godzinowe ——— Nm³,

II. UZASADNIENIE ZUŻYCIA GAZU

str. 2

Cel zużycia*)	Nazwa wyrobu	Jedn. miary wy- robu	Planowana produkcja			Norma zużycia gazu na jednostkę			Zużycie gazu		
			1953	1954	1955	1953	1954	1955	1953	1954	1955
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ogółem	×	×	×	×	×	×	×	×			

*) wypełniać w kolejności jak podano w rubryce 2 pierwszej strony niniejszego formularza, sumując każdą grupę oddzielnie

. . . . . dnia . . . . . (sporządził) (pieczęć zarządu i podpis dyr.) (pieczęć CZP i podpis dyr.)

Objaśnienia:

- W kol. 7 cz. I podać limit gazu wyznaczony dla zakładu na r. 1955 przez PKPG w dokumencie podstawowym Nr i datę dokumentu podać w części nagłówkowej.
- Ilość gazu należy podawać w posiadanej wartości opałowej.
- W poz. 2a należy podać zużycie gazu na ogrzewanie pieców koksowniczych bez suszenia po remoncie.
- W poz. 2e omówić na załączniku do niniejszego formularza przez omówienie innych celów.
- W przypadku gdy całkowite własne zużycie gazu + straty wewnętrzne jest większe aniżeli całkowita produkcja gazu, poz. 7 należy wypełniać czerwonym atramentem.
- Powiązania liczbowe formularza są następujące:
ad. I. (pierwsza strona); poz. 7=1—6 (w przypadku gdy występuje deficyt gazu poz. 7=6—1)
ad II. (druga strona); rubr. 10=4×7, rubr. 11=5×8, rubr. 12=6×9, poz. ogółem rubr. 10, 11, 12 poz. 4 części I. w odnośnych latach.

Ministerstwo Górnictwa
Centralny Zarząd
Gazownictwa

Załącznik nr 4 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG nr
140 z dnia 30 czerwca 1954 r.

A 4

Zakłady Gazownictwa Okręgu **FORMULARZ BILANSOWY DLA PRODUCENTÓW GAZU**
MIEJSKIEGO PODLEGLYCH C.Z.GAZ.

Wartość opałowa ... Kcal/m³
Jednostka miary: 1000 m³

I.

Dokument podstawowy PKPG, znak . . . z dnia . . .

L.p.	Wyszczególnienie	1953	1954			1955 limit PKPG dok. podst.	Plan na rok 1955				
			bilans	wyk. 6 mies.	przew. wyk.		Rok	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Całkowita produkcja gazu										
2	Zakup gazu do mieszania (razem) w tym: a) gaz ziemny b) gaz koksowniczy c) gaz gnilny d) mieszanie powietrza										
3	Ogółem przychód (1+2)										
4	Zużycie własne razem w tym: a) na grzejnictwo b) na ogrzew. kotłów parowych c) na inne cele										
5	Straty sieciowe										
6	Do zbytu										
7	Ogółem rozchód (4+5+6)										

II. UZASADNIENIE ZUŻYCIA GAZU

str. 2

Cele zużycia*)	Nazwa wyrobu	Jedn. miary wy- robu	Planowana produkcja			Norma zużycia gazu na jednostkę			Zużycie gazu		
			1953	1954	1955	1953	1954	1955	1953	1954	1955
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ogółem	×	×	×	×	×	×	×	×			

*) wypełniać w kolejności jak podano w poz. 4 pierwszej strony niniejszego formularza, sumując każdą grupę od-
(pieczęć Zarządu i podpis dyr.)

. . . . . dnia . . . . . (sporządził) (pieczęć zarządu i podpis dyr.) (pieczęć CZP i podpis dyr.)

Objaśnienia:

1. W kol. 7 cz. I podać limit gazu wyznaczony dla zakładu na r. 1955 przez PKPG w dokumencie podstawowym Nr i datę dokumentu podać w części nagłówkowej.
2. Ilości gazu należy podawać w m³ przepływowych i w posiadanej wartości opałowej.
3. W poz. 2 należy podać tylko te ilości zakupu gazów i ewentualnie powietrza, które zużywane są do mieszania.
4. ZGO kupujące inne gazy mocne w czystej postaci zgłaszają na nie zapotrzebowanie do właściwego ZGO, na formularzu B, ujmując oddzielnie ilości gazu przeznaczone do mieszania, sprężania do zbytu w czystej postaci.
5. W poz. 4a należy podać tylko zużycie na cele technologiczne.
6. Powiązania liczbowe zestawień są następujące:
ad I. (pierwsza strona); poz. 3=7
ad II. (druga strona); rubr. 10=4×7, rubr. 11=5×8, rubr. 12=6×9, poz. ogółem rubr. 10, 11, 12 = poz. 4 w cz. I w odnośnych latach.

(nazwa przedsiębiorstwa)

B

FORMULARZ BILANSOWY DLA UŻYTKOWNIKÓW GAZU

Załącznik nr 5 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG nr
140 z dnia 30 czerwca 1954 r
Poz. planu
rozdziału
Dostawca gazu
Zakłady Gazownictwa Okręgu

adres

C.Z.P. . . . . Jedn. miary
Ministerstwo . . . . . gaz koks. i ziemny 1000 Nm³ gaz miejski —1000 m³

Dokument podstawowy PKPG, znak . . . z dnia . . .

Termin złożenia w ZGO

I.

L.p.	Wyszczególnienie	1953	1954			1955 limit PKPG dok. podst.	Plan na rok 1955				
			bilans	wyk. 6 mies.	przew. wyk.		Rok	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Zużycie gazu ogółem										
a	w tym: jako surowiec do prod.										
b	do precyzyjnego										
c	grzejnictwa										
d	do grzejnictwa										
e	do opalania kotłów par.										
f	do suszenia										
	do innych celów										

II.

Sredni odbiór dobowy*)	Sredni odbiór godzinowy*)	Charakterystyka równomierności odbioru gazu w ciągu roku, miesiąca, tygodnia i doby
1	2	3

*) w Nm³ lub m³ w zależności od rodzaju gazu (patrz wyżej — jednostka miary).

III. UZASADNIENIE ZUŻYCIA GAZU

str. 2

Cele zużycia**)	Nazwa wyrobu	Jedn. miary wy- robu	Planowana produkcja			Norma zużycia gazu na jednostkę			Zużycie gazu		
			1953	1954	1955	1953	1954	1955	1953	1954	1955
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ogółem	×	×	×	×	×	×	×	×			

**) wypełniać w kolejności jak podano w rubryce 2 pierwszej strony niniejszego formularza, sumując każdą grupę oddzielnie

. . . . . dnia . . . . . (sporządził)

(pieczęć zarządu i podpis dyr.) (pieczęć CZP i podpis dyr.)

Objaśnienia:

- W kol. 7 cz. I podać limit gazu dla zakładu na r. 1955 wyznaczony przez PKPG w dokumencie podstawowym. Nr i datę dokumentu podać w części nagłówkowej.
- Poz. a np. zużycie gazu do produkcji sadzy, syntezy, paliw itp.
- Poz. b np. w hutnictwie — do ogrzewania pieców do cementacji, hartowania i odpuszczania, w hutach szkła do ogrzewania pieców do odprężania szkła, w przemyśle chemicznym — do ciągłej destylacji i rektyfikacji.
- Poz. c np. w hutnictwie — do pieców ogrzewczych, pieców Siemens-Martina, w hutach szkła — do ogrzewania wanien i pieców szklarskich, produkcji ampułek i ozdób szklanych, w przemyśle chemicznym do periodycznej destylacji.
- W poz. d nie należy podawać gazu nadmiarowego spalonego na zlecenie ZGO.
- W zestawieniu dot. charakterystyki odbioru gazu od ZGO w rubr. 3 należy podać miesiące, dni i godziny w których odbiór gazu znacznie różni się od średniego odbioru dla danego okresu tj. mies. dnia i godz. oraz ile on wynosi. Ponadto należy podać godziny odbioru gazu w dobie, czy odbiera się gaz w niedziele i święta oraz wszystkie inne charakterystyczne cechy równomierności odbioru gazu w sieci ZGO.
- Powiązania liczbowe są następujące: III Zestawienie (druga strona) rubr. 10=4×7, rubr. 11=5×8, rubr. 12=6×3, poz. ogółem rubr. 10, 11 i 12 — poz. 1 rubr. 2 zestawienia I.

81.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 141 z dnia 1 lipca 1954 r.
(znak: BI-2B-34-59)

w sprawie trybu zaopatrzenia w spirytus i oleje fuzlowe.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy spirytusu i olejów fuzlowych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, zwanych w dalszej treści zarządzenia spirytusem.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w spirytus należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Spirytus rozdziela:

- 1) Prezydium Rządu,
- 2) Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

2. Rodzaje spirytusu rozdzielanego zgodnie z ust. 1 określa wykaz stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w spirytus należy do Centralnego Zarządu Przemysłu Spirytusowego, Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego (centrala zbytu).

§ 6. Jednostki, które otrzymały zawiadomienie o przydziale, w ciągu 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia rozdzielają przydziały pomiędzy właściwe centralne zarządy (jednostki równorzędne) i przesyłają rozdzielniki do centrali zbytu i jednostek wymienionych w rozdzielnikach, a centralne zarządy (jednostki równorzędne) w ciągu 7 dni od dnia otrzymania rozdzielnika sporządzają podrozdzielniki dla podporządkowanych im odbiorców i przesyłają te podrozdzielniki do centrali zbytu oraz wymienionych w podrozdzielnikach odbiorców.

§ 7. 1. Jednostki dysponujące przydziałem mogą w ramach otrzymanego przydziału pozostawić do swej dyspozycji kwartalną rezerwę w poszczególnych gatunkach spirytusu w wysokości 5% przydziału na dany artykuł.

2. Rezerwa powinna być rozdzielona na 65 dni przed końcem kwartału.

§ 8. W zakresie planu rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5 — 9 ust. 2 i 3 i §§ 10 — 15 trybu ogólnego, przy czym przepis § 12 ust. 3 stosuje się z tą zmianą, że we wniosku o dodatkowy przydział spirytusu należy podać również, czy spirytus ma być zużyty w stanie skażonym i gdzie skażenie ma nastąpić.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 9. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy §§ 17 — 27 trybu ogólnego, przy czym § 18 ust. 1 stosuje się z następującymi zmianami:

- 1) ilości zamawianego spirytusu należy określać w litrach 100° spirytusu, a olejów fuzlowych w kilogramach,
- 2) w zamówieniu należy podać, czy spirytus ma być skażony i w jakim miejscu ma nastąpić skażenie.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 10. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Załącznik

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Załącznik do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 141 z dnia 1 lipca 1954 r.

W Y K A Z

gatunków spirytusu objętych trybem zaopatrzenia

Nazwa artykułu	Rozdzielane przez:
Spirytus surowy	Prezydium Rządu
Spirytus odwodniony	„ „
„ rektyfik. I gat.	„ „
„ „ poślednie gatunki	„ „
„ denaturowany	Min. Przem. Rolnego i Spożywczego
„ podsiarczynowy	„ „
Oleje fuzlowe	„ „

82.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 142 z dnia 1 lipca 1954 r.
(znak: BU3-4-93)

w sprawie przesyłania bankom specjalnym planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190, z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i 1951 r. Nr 25, poz. 185) w celu ujednoczenia trybu oraz zakresu elementów z planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego, przesyłanych właściwym oddziałom Banku Inwestycyjnego lub Banku Rolnego i ograniczenia tych elementów do rzeczywistych potrzeb banku zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego działające według zasad rozrachunku gospodarczego oraz zakłady działające według zasad wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego przesyłają właściwym oddziałom Banku Inwestycyjnego lub Banku Rolnego następujące wyciągi z zatwierdzonych przez centralne zarządy (jednostki równorzędne) planów techniczno-ekonomicznych:

- 1) plan produkcji wg rodzajów działalności (zbiorczy),
- 2) plan wydajności pracy,

- 3) plan zatrudnienia i płac (zbiorczy),
- 4) plan bezosobowego funduszu płac,
- 5) plan zaopatrzenia materiałowego,
- 6) plan obrotów materiałowych,
- 7) plan kapitałnych remontów,
- 8) plan kosztów własnych podstawowej produkcji (budowl.-montażowej, projektowej itd.),
- 9) plan kosztów własnych produkcji pomocniczej, globalnej i towarowej,
- 10) plan nakładów i kosztów własnych działalności podstawowej bazy transportu (lub maszyn budowlanych),
- 11) plan finansowy — wszystkie wzory.

§ 2. 1. Plany finansowe powinny być doręczone właściwym oddziałom Banku Inwestycyjnego lub Banku Rolnego przed ich zatwierdzeniem, natychmiast po sporządzeniu. Z chwilą zatwierdzenia planów finansowych przez jednostki nadrzędne, należy złożyć plany zatwierdzone, wycofując jednocześnie złożone uprzednio plany nie zatwierdzone.

2. Pozostałe części planów techniczno-ekonomicznych, określone w § 1 powinny być przekazywane właściwym oddziałom banku po ich zatwierdzeniu.

§ 3. Przedsiębiorstwa wymienione w § 1 obowiązane są na żądanie właściwych oddziałów banku przedkładać do wglądu części planów techniczno-ekonomicznych nie wymienionych w § 1.

§ 4. Do przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego nie stosuje się postanowień zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 65 z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie przesyłania oddziałom Narodowego Banku Polskiego planów techniczno-ekonomicznych.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1954 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

83.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 148 z dnia 5 lipca 1954 r.
(znak: B1-2B-34-61)

w sprawie trybu zaopatrzenia w wyroby z węgla prasowanego.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy wyrobów z węgla prasowanego wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, objętych cennikiem 17 z Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w wyroby z węgla prasowanego stosuje się przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

§ 4. Zaopatrzenie w wyroby z węgla prasowanego należy do Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego — Biuro Zbytu Produktów Węglipochodnych (centrala zbytu).

Rozdział 2. Składanie i realizacja zamówień.

§ 5. Zamówienia należy składać w trzech egzemplarzach na wyroby z węgla prasowanego wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia:

- 1) pod poz. 1—8 centrali zbytu na 120 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa,
- 2) pod poz. 9—12 na ilości określone w cenniku i większe do sprzedaży z wytwórni centrali zbytu na 120 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa,
- 3) pod poz. 9—12 na ilości mniejsze od ilości określonych w pkt 2 — właściwym terenowo składnikom rejonowym przemysłu chemicznego na 60 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 6. Do zamówień na wyroby z węgla prasowanego wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia pod poz. 1—4 i 6, należy dołączyć, oddzielnie dla każdego wyrobu, rysunek techniczny sporządzony w skali oraz podać warunki techniczne.

§ 7. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2—5 i §§ 20—27 trybu ogólnego.

Rozdział 3. Postanowienia końcowe.

§ 8. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w wyroby z węgla prasowanego na 1955 rok i lata następne.

Załącznik

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Załącznik do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 148 z dnia 5 lipca 1954 r.

W Y K A Z wyrobów z węgla prasowanego

Lp.	Poz. Wykazu PKPG 29b	Nazwa wyrobu
	Branża XXIII	
1	1039	Elektrody węglowe piecowe
2	1040	Elektrody grafitowe
3	1043	Wykładziny węglowe piecowe
4	1045	Wykładziny węglowe kwasoodporne
5	1053	Masa anodowa
6	1046	Różne wyroby z węgla prasowanego
7	1052	Wyroby z masy elektrodowej
8	1048	Węgłe elementowe parafinowe
9	1049	Elektrody węglowe do spawania
10	1050	Elektrody węglowe lampowe
11	1051	Elektrody węglowe lampowe wysokointensywne
12	—	Specjalne elektrody reflektorowe.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 149 z dnia 6 lipca 1954 r.
(znak: BI-1D-02-54)

w sprawie planowania zaopatrzenia materiałowo-technicznego na rok 1955.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 roku w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z roku 1950 Nr 22, poz. 188) oraz art. 6 ust. 1 i art. 43 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 roku o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz.U. Nr 21, poz. 130), oraz zgodnie z uchwałą nr 191 Prezydium Rządu z dnia 10 kwietnia 1954 roku w sprawie wykonania planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Monitor Polski Nr A-42, poz. 625) i uchwałą nr 346 Prezydium Rządu z dnia 29 maja 1954 roku w sprawie opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1955 zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy sporządzaniu planów zaopatrzenia materiałowo-technicznego na rok 1955 obowiązują zasady ustalone w instrukcji stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia, wydany odrębnie drukiem.

2. Planowaniem zaopatrzenia materiałowo-technicznego są objęte surowce, materiały, paliwa, energia oraz maszyny i urządzenia techniczne zakupywane przez jednostki planujące ze środków obrotowych.

§ 2. 1. Nomenklaturę resortowych projektów planów zaopatrzenia materiałowo-technicznego do Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1955 oraz bilansów materiałowych i planów rozdziału ustalają:

1) w zakresie surowców, materiałów, paliw i energii — „Wykaz materiałów do projektu planu zaopatrzenia w ramach Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1955” (wydawnictwo Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wykaz nr 30) stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia wydany odrębnie drukiem,

2) w zakresie maszyn i urządzeń — wykazy stanowiące załączniki do zarządzeń Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

— nr 20 z dnia 28 stycznia 1954 roku w sprawie zasad i trybu sporządzania bilansów konstrukcji stalowych, urządzeń do produkcji chemicznej, urządzeń hutniczych, taboru szynowego, urządzeń chłodniczych, urządzeń dźwigowych oraz maszyn i urządzeń elektrycznych na rok 1955,

— nr 31 z dnia 20 lutego 1954 roku w sprawie zasad i trybu sporządzania bilansów maszyn, urządzeń technicznych i przyrządów na rok 1955 (Biuletyn PKPG nr 7, poz. 32).

2. Ministerstwa (Centralne Zarządy i jednostki równorzędne) właściwe dla jednostek zaopatrujących się w materiały (ministerstwa — odbiorcy) zobowiązane są do udzielania informacji ministerstwu (centralnym zarządom i jednostkom równorzędnym) zaopatrującym w materiały (ministerstwa — dostawcy) co do wysokości wstępnie ustalonych potrzeb materiałowych na 1955 r.

§ 3. W projekcie resortowego planu zaopatrzenia ministerstwa planują rzeczowo (ilościowo-wartościowo) jedynie te materiały wymienione w wykazie nr 30 (§ 2, ust. 1, pkt 1), których listę uzgodnią z właściwym branżowym Departamen-

tem Zaopatrzenia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — w zakresie materiałów rozdzielanych przez rząd, oraz z właściwymi organizacjami zbytu — w zakresie materiałów rozdzielanych przez ministerstwa; pozostałe materiały są planowane w formie zbiorczej w ujęciu wartościowym.

§ 4. Wnioski o ustalenie norm zapasów na rok 1955 powinny być opracowane zgodnie z zasadami zawartymi w części IV załączonej instrukcji i przekazane do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w ramach resortowego projektu planu zaopatrzenia.

§ 5. 1. Normy zużycia materiałów uzasadniające resortowe projekty planów zaopatrzenia należy opracować zgodnie z zasadami ustalonymi w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 93 z dnia 1 kwietnia 1953 roku w sprawie opracowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej technicznych norm zużycia materiałów w ramach prac przygotowawczych do Narodowego Planu Gospodarczego na 1954 r. (Monitor Polski Nr A-33, poz. 421) oraz w części V załączonej instrukcji.

2. Normy zużycia materiałów grupy B powinny być zatwierdzone przez właściwych ministrów do dnia 31 lipca 1954 roku. Wnioski o zatwierdzeniu norm zużycia materiałów w grupie A powinny być przekazywane sukcesywnie Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 30 czerwca 1954 roku.

§ 6. 1. Wnioski o powiązania umowne na rok 1955 stanowiące część składową resortowego projektu planu zaopatrzenia powinny być opracowane zgodnie z zasadami ustalonymi w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 253 z dnia 11 września 1953 r. w sprawie przygotowania i zawierania umów planowych w zakresie zaopatrzenia materiałowego na 1954 r. (Biuletyn PKPG nr 31, poz. 133).

2. Powiązania umowne, co do których Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wydał decyzję na rok 1954 są obowiązujące w roku 1955.

3. Wnioski o powiązania umowne złożą również ministrowie nadzorujący odbiorców, którzy dotychczas nie zawierali umów planowych.

4. W przypadku gdy umowy planowe na 1955 r. nie mogą być zawarte w zakresie obowiązującym w 1954 r. minister właściwy dla ministerstwa — odbiorcy w porozumieniu z ministrem właściwym dla ministerstwa — dostawcy wystąpi z uzasadnionym wnioskiem do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o zwolnienie od obowiązku zawierania umów.

W przypadku braku porozumienia, każdy z właściwych ministrów może wystąpić z oddzielnym wnioskiem podając równocześnie powód niedojścia do porozumienia.

§ 7. 1. W ramach prac nad resortowym projektem planu zaopatrzenia ministerstwa sporządzą i nadesłają w terminie do dnia 20 października 1954 roku do właściwych branżowych departamentów zaopatrzenia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zestawienie stanu zapasów najważniejszych materiałów na dzień 30 września 1954 roku.

2. Listę materiałów objętych zestawieniem, o którym mowa w ust. 1, ministerstwa uprzednio uzgodnią z właściwymi branżowymi departamentami zaopatrzenia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. Ministerstwa przedłożą resortowe projekty planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie obowiązującym dla całości resortowego kompleksowego projektu planu.

85.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 152 z dnia 6 lipca 1954 r.
(znak: GKOPI-XII-5/1)

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad opracowania projektu planu potrzeb w zakresie robót geodezyjnych i kartograficznych oraz projektu programu rzeczowego przedsiębiorstw geodezyjnych i ustalające termin prac na rok 1954.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 roku w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz.U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 roku Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji nr 57 b, stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 185 z dnia 9 lipca 1953 roku w sprawie zasad opracowania projektu planu potrzeb w zakresie robót geodezyjnych i kartograficznych oraz programu rzeczowego przedsiębiorstw geodezyjnych (Biuletyn PKPG nr 23, poz. 100) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W § 9 ust. 1 po pkt oznaczonym lit. a) dodaje się nowy pkt b) o brzmieniu: „b) możliwości wykorzystania istniejących materiałów geodezyjnych“. Dotychczasowe pkt b), c), d) otrzymują oznaczenia lit. c), d), e).
- 2) W § 9 ust. 1 pkt e) — otrzymuje brzmienie: „e) realności terminów wykonania robót tj. możliwości wykonywania robót polowych w zasadzie w okresie od 1 kwietnia do 15 listopada, a prac kameralnych w okresie od 16 listopada do 31 marca“.
- 3) § 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. „Zapotrzebowania“ składane są dla uzgodnienia w 4-ch egzemplarzach, z których jeden pozostaje w przedsiębiorstwie geodezyjnym, jeden należy przesłać za pośrednictwem przedsiębiorstwa geodezyjnego do terytorialnie właściwej Delegatury Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii (w zależności od lokalizacji roboty), a dwa po uzgodnieniu otrzymuje składający“.
- 4) W § 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Ministerstwa (centralne urzędy) nadzorujące przedsiębiorstwa geodezyjne przysyłać będą do wszystkich resortów aktualne wykazy przedsiębiorstw geodezyjnych. Wykaz asortymentów robót geodezyjnych i kartograficznych stanowi załącznik do zarządzenia“.
- 5) § 15. ust. 1 pkt b) otrzymuje brzmienie: „b) wg wzoru Gd-1 — roboty geodezyjne i kartograficzne w globalnych wartościach robót planowanych do wykonania dla poszczególnych resortów z wymienieniem głównych robót geodezyjnych i kartograficznych“.
- 6) § 15 ust. 2 zdanie drugie, zaczynające się od słów „Projekt wymieniony pod lit. b“ — skreśla się.
- 7) We wszystkich paragrafach instrukcji dotychczasowy wzór G-5 zastępuje się wzorem Gd-1, stanowiącym załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 124 z dnia 14 czerwca 1954 roku w sprawie opracowania projektów planów na 1955 rok przez ministerstwa (centralne urzędy) i prezydja wojewódzkich rad narodowych.
- 8) Dotychczasowy załącznik nr 1 do instrukcji PKPG nr 57 b „Wykaz przedsiębiorstw geodezyjnych“ — skreśla się.

- 9) 1. W załączniku nr 2 do instrukcji PKPG nr 57 b „Wykaz asortymentów robót geodezyjnych i kartograficznych“ w III grupie asortymentowej — pomiary sytuacyjne — dodaje się pozycję: „15 — pomiar tras wysokiego napięcia — km“;
2. po VII grupie asortymentowej dodaje się nową grupę VIII o następującym brzmieniu: „VIII — Grupa asortymentowa — roboty drobne (o wartości do 15.000 zł):
  - 1 — drobne roboty geodezyjne — w jednostkach miary: normo/godz./tys. — zł.
  - 2 — drobne roboty kartograficzne — w jednostkach miary: normo/godz./tys. — zł.“
- 10) W załączniku nr 3 do instrukcji PKPG nr 57 b skreśla się wzór G—5.

§ 2. Terminy dla opracowania projektu planu potrzeb w zakresie robót geodezyjnych i kartograficznych oraz projektu programu rzeczowego przedsiębiorstw geodezyjnych na rok 1955 ustala się jak w załączniku do zarządzenia.

Załącznik

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Załącznik do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 152 z dnia 6 lipca 1954 r.

Terminarz pracy

dla opracowania projektu planu potrzeb w zakresie robót geodezyjnych i kartograficznych oraz projektu programu rzeczowego przedsiębiorstw geodezyjnych na rok 1955.

1. W terminie do dnia 25 lipca 1954 r. inwestorzy naczelni oraz inne państwowe jednostki na równorzędym szczeblu przekażą do nadzorujących je ministerstw (centralnych urzędów): 1) projekty planów potrzeb w zakresie robót geodezyjnych i kartograficznych, 2) uzgodnione zapotrzebowania na wykonanie robót geodezyjnych i kartograficznych przez przedsiębiorstwa geodezyjne.
2. W terminie do dnia 31 lipca 1954 r. ministerstwa (centralne urzędy) przekażą dane dotyczące globalnej wartości robót, z rozbiem na przedsiębiorstwa geodezyjne, planowanych do wykonania przez przedsiębiorstwa geodezyjne innych resortów — do ministerstw (centralnych urzędów) nadzorujących przedsiębiorstwa geodezyjne.
3. W terminie do dnia 5 sierpnia 1954 r. ministerstwa (centralne urzędy) przekażą: 1) część resortowego projektu planu potrzeb w zakresie robót geodezyjnych i kartograficznych do wykonania systemem gospodarczym do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz do Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii, 2) zbiorcze zapotrzebowania na wykonanie robót geodezyjnych i kartograficznych do ministerstw (centralnych urzędów) nadzorujących przedsiębiorstwa geodezyjne.
4. Do dnia 1 września 1954 r. ministerstwa (centralne urzędy) nadzorujące przedsiębiorstwa geodezyjne opracują i przekażą projekt programu rzeczowego przedsiębiorstw geodezyjnych do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz do Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii.
5. W terminie do dnia 25 lipca 1954 r. przedsiębiorstwa geodezyjne podległe prezydiom rad narodowych opracują projekty programów rzeczowych i prześlą je do zaopiniowania do wojewódzkiej komisji Planowania Gospodarczego (WKPG, MKPG m. st., Warszawy i m. Łodzi). WKPG (MKPG m. st. Warszawy i m. Łodzi) w terminie do dnia 1 sierpnia zaopiniują programy rzeczowe przedsiębiorstw geodezyjnych podległych prezydiom rad narodowych i prześlą je do tych przedsiębiorstw.

W terminie do 5 sierpnia 1954 r. przedsiębiorstwa skorygują projekty programów rzeczowych i przekażą je do Ministerstwa Gospodarki Komunalnej. Ministerstwo Gospodar-

ki Komunalnej opracuje zbiorczy projekt programu rzeczowego i przekaże wraz z projektami programów rzeczowych przedsiębiorstw geodezyjnych oraz ze swymi wnioskami do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w terminie do dnia 1 września 1954 r.

86.

P I S M O O K Ó L N E
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO

nr 17 z dnia 5 lipca 1954 r.
(znak: BI-2B-33-19)

w sprawie wniosków o dodatkowe przydziały materiałów.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego stwierdziła, że poszczególne ministerstwa i urzędy centralne oraz podległe im jednostki niewłaściwie ustosunkowują się do zagadnienia przydziałów dodatkowych oraz naruszają obowiązujące w tym zakresie przepisy § 12 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144) oraz postanowień § 14 uchwały nr 191 Prezydium Rządu z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie wykonania planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Monitor Polski Nr A-42, poz. 625).

Wciąż jeszcze zachodzą przypadki przedkładania PKPG wniosków o przyznanie przydziałów dodatkowych nie tylko materiałów rozdzielanych przez Prezydium Rządu, lecz i materiałów rozdzielanych przez właściwych ministrów. Często wnioski nie są podpisane przez ministrów.

Częstym też zjawiskiem jest występowanie do PKPG o przyznanie dodatkowego przydziału materiałów przez poszczególne zakłady i przedsiębiorstwa z pominięciem nadzorującego ministerstwa i centrali zbytu. Również same wnioski często nie są należycie uzasadnione i przed złożeniem nie są przez ministerstwa analizowane co do możliwości zaspokojenia we własnym zakresie (np. w drodze przerzutu materiału z innego zakładu posiadającego dany materiał w nadmiarze).

Przepisy powołanej uchwały Prezydium Rządu i zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 221 ustalają, że:

- 1) ilości materiałów określone w planach zaopatrzenia resortów (§ 6 ust. 1 uchwały) służą na zaspokojenie wszyst-

kich potrzeb jednostek danego resortu, związanych z wykonaniem zadań określonych w Narodowym Planie Gospodarczym, a wnioski o przyznanie przydziałów dodatkowych mogą być składane tylko w przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych szczególnie ważnymi względami gospodarczymi,

- 2) wnioski o przyznanie dodatkowych przydziałów materiałów kierowane do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na materiały rozdzielane przez Prezydium Rządu i właściwych ministrów — na materiały rozdzielane przez ministerstwa, powinny być podpisane przez ministra, któremu podlega jednostka występująca o dodatkowy przydział,
- 3) wnioski o przyznanie przydziałów dodatkowych, powinny być składane do PKPG lub ministrów rozdzielających nie bezpośrednio, lecz za pośrednictwem właściwej centrali zbytu,
- 4) każdy wniosek o przyznanie dodatkowego przydziału materiałów powinien być należycie uzasadniony. Uzasadnienie powinno zawierać w szczególności następujące dane:
  - a) czy potrzeba dodatkowego przydziału wynika z dodatkowych zadań i przez kogo nałożonych,
  - b) ilości i rodzaj produkcji lub zadania, które mają być wykonane przy użyciu materiałów objętych wnioskiem,
  - c) normę zużycia materiału na jednostkę produkcji,
  - d) czy materiał nie był przewidziany w planie zaopatrzenia materiałowo-technicznego, czy też został zaplanowany w niedostatecznej ilości oraz przyczynę niezaplanowania materiału lub zaplanowania w niedostatecznej ilości,
  - e) stwierdzenie niemożności uzyskania materiału bez dodatkowego przydziału,
  - f) zapas materiału w dniu składania wniosku oraz przewidziany okres zużycia zapasu.

W związku z powyższym oraz z uwagi na konieczność usprawnienia prac związanych z przyznawaniem przydziałów dodatkowych, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego prosi Ob. Ministrów i Prezesów Urzędów Centralnych o wydanie stosownych zarządzeń zapewniających przestrzeganie wyżej wymienionych przepisów, obowiązujących w zakresie składania wniosków o dodatkowe przydziały materiałów.

DYREKTOR GENERALNY

E. Sznajder

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71 w. 36

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł Cena egz. 2 zł
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze,

Zamówienie PWG 303/Cz/54 r., podpisano do druku dnia 16.VII.54 r., druk ukończono 20.VII.54 r.

Nakład 21.628 egz. Papier druk. sat. kl. VII:1/60 gr. ark. 3

Zam. 3872/C. Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego.

5-B-16686

CENA NUMERU 2 ZŁ